

نهم گوله له کوئی بنیږم؟

(۲-۲)

فهلکه دین کاکه بی

(۱)

کاسه ی سه برم خه ریکه برژئ.
ناخر، لهم کاسه ی هزار به هزاره ت سه برم
ده زناچئ! نازانم له کوئی گه روونم و له «که بی»
زهانم؟
په روه ردگاری دانا و میهره بان!
نوه ندهم پیتره وای بیینه، تا هر دهمه و به یانیک،
رووبه روی وجودی تو و رووناکیدا، به نازادی
بپاړیمه وه که:
- توخه ی! چند سوپاسگوزارم، که عشقی پاک ی
به زدانی وجودی داپوشیوم!
ناخر لهم دهمه دا نازادی پارانه و دشمن نییه!
- تو خاکساقووم بووی و، وهک سراوی، له
جیتکه په کی تره وه سهرت هه لیتنا، تو له جهوزی
خووتا نازاد و ره های، لی من هر چاودیری و
چاوه پروانیم بو ماوه توه.

(۲)

گیانی گیانان!
ده ستور بده، تا وهک شیخی سمنعان مه شکه ی
شهراب له مل بکم و به بازارا جار بدهم:
- های شهراب! های شهراب!
ده ستور بده، ده بیینی چ ده رویشتیکی عاشقم.
تو ده لیتی:
- ده رویشتی تو!
تو خوا، تو و عشقی پاک، ناز و نه فسونگه ری
به سه...
- گیانه! نهم گوله تو ده رویشتی من بی، نه ی من
ده رویشتی کیم؟ کامه په پیری رویشندلی من؟
نهمرزه نه هانی، چاوم له ریت بو، پشتم به تاشه
به رده وه دابوو، که و تقه خه وی شیرین، که هاتمه
ناکا به رده که، له گهرمی عشقی رجم، نهمونده
گهرم بوو بوو، سوور هه لگه را بوو، نهمزانی که
بازیه کی دیکه ی تویه، هه ویره که تورش بوو،
هاتی نانت به تاشه به رده که وه، دا، تا جوان
برژئ^(۱).

(۳)

- دهستم به داوینت، بهیته نقره بگرم، هیچ
نه بی له پال نهم تاشه به رده، بنوره دهریای
وجودم، تو کسانیاوی ونیسوی ناخی منت
دژویوه توه.
ده لیتی: پیوستم پیته.
نهمی من پیوستم به کی بی؟
خوشده بوو روژتیک له یهک چاخ و یهک دهمدا،
له سر یهک خاکدا، به یهک بگه بی...
نهمزانی، تو ریگه ناده ی بگه بی
- که وای، تو ریگه له خویش گرتوه.
تو که دهری خنانوو، به رووی دزاندا،
داده خه... نهم به رووی خویشدا دایده خه ی.
به لمت نه بی!
په رده ی رجم به خوئی دادری و جیهان وهک مالی
شوشه بی، له هه سوو لایه که یه وه، ده که ویتنه
به رچاو، نهمجا تویش دناسمه وه.
نیستا... من هر هندهم!
زورم بو بهیته دهمه قوچی قوریانی.
هه رچنده من نیسماعیل نیم، زاتی خو فی دایم
نیسه، خه ونیشم نه دیوه. نیسرا هیمیش نیم تا
تاقتی سهر برینی جگه رگوشه که هه بی.
نهم هیجیان نیم.

(۴)

نهم گهر چاوت له قوریانیدانی من بی، نهموا خوئی
بو خوولیتیکی دیکه ی ههستی هه لبرگه، منیش
راپتیچی نهم دیو بکه.
زاتی نیسماعیل نیسه، چونکه رجم جمکی
رجمته، ناتوانم بیسه خشم، رجم به خوئی ده چیتنه
ههستی توه.
نهم گهر سهریشم نه برن نهموا رجم بو لات نه نیرم،
بیلا وینه هیشتا کوز په یه زوو قریوده خوا چاوی
ده چیتنه خه... مه ترسه! دلم ساوایه!
ده لیتی: بهس بتینم. ناخر نهمه وی بتینم.
- نهم خو من هه میسه له لاتم له تکندام. من لیره
نیم.

(۵)

نهم لیتن: خاوه ند له دلاندا یه، دل عهرشی (نهمه).
له دلانی زیندوودا ته نیا عشق هه یه.
که وای خاوه ند له عه شقدا یه.
له هر کوئی عشق هه بی، نهم له ویتنه.
زه ریبهک عشق، منی مهست و بهیته شو بهجی
هیلاره.
تو ده لیتی: دهمه وی بتینم.
- نهمه ی ده بیینی من نیم، فربو نه خوئی، چونکه
رجمی من له سهر عهرشی عه شقه، من لیره نیم
(منییک) نیسه تا بیسینم، به خویشم ناتوانم
بیسینم، جا چبگات به تو.
- تو زیده رویشتووی، دهمه وی هه سوو وجودت
بنیری بو لام، گوا.
بارته قای نهم باره گرانه نیم؟ کوا هیز و توانام؟
- تو له نژادی جالجالوکی.
جالجالوکه له عهرشی خویدا چاوه روانه توری
خوئی ناوه توه. هر بووه نهمه ری له توره که ی
نزیکیته وه به نهمسپایی ده بیانه ژوره وه، خوین
و نیسک و پروسکی هه لده مژئ، ده پیو و کیتی،
تا ته نیا پیستی دهمیته وه، هه لیده خا،
وشکده بیته وه، بایه کی قایم دئ و ده بیا.
- چاوم خه الووه.
چوار دهرت لی ته نیسوم، ریگه ی دهر باز بوونم
نهمساوه به داوی خوئی منت شه ته که داوه،
منالیتیکی بیسه سلا تم له لانکدا، لایلا یه ی
عه شقی نهم زه لیم بو ده خویشته وه.
په روه ردگار میهره بان و چار سازه.
هاکا هه سووم پچراند و ره ها بووم، عه شقی تو بو
کوئی بهم؟ نهم گوله له کوئی بنیږم؟!
باخه وانی عاشق هه سوو گول و گیا و درختی
باخه که ی خوشدوئی، هیچ کاسه ی
هه لنا کیتی... ته نیا خه می ناودان و چاودیری
باخ. تو ش جیتگه ده بیته وه.
باخه وانی رجم ده زانی نهم گوله له کوئی بنیږم،
پاک و خاوین ناوی بدا و، به نه شو قای بالای
شاد بی.
نهمه یه نهمسلی ژیان و ههستی... شادی و
شادمانی له به ردهم گولیتی تازه پیگه یشتوودا.
په راوتیز:
(۱) ناما زیه بو داستانی حاله تیکی مه لای جهزیری
له گل سلوا (یا سمل) ی خوشه ویستی.
(۲) ناما زه به چوارینه په کی باوه تایه ر هه مدانی.